

Игуменъ тѣ ся усмихна съ някъква си загатлива усмивка.

—И азъ трѣба да ида на вечерня, каза той като ставаше. Вый си починете сега, а че послѣ ще вечеряме.

Игуменъ тѣ плесна ржцѣ и заповяда на калугеръ тѣ, кой то влѣзе, да на заведе на стаи тѣ ны.

Менѣ ми дадохъ доста голяма, мухлясѣла стая, съ шерени стѣкла на прозорци тѣ, постлана съ мекы рогозки, нѣ не чистена, наплювана отъ коле-време. Ниски мендерлицы я забикаляхъ на около; на стѣнѣ тѣ висяше голяма потъмняла икона и различни божественны картины, Св. Горска работа; у ерѣщъ-положна та стѣна—камина съ голямо укадено жерло. По вече нѣмаше никъква мебелъ. Азъ извадихъ цигарата, нѣ сподирникъ тѣ ми обяви че тука е киноиѣ, слѣдватъ. запретено е да ся пуши, и ма моли да доближа до кѣминѣ тѣ. Трябаше да ся покоря. Послѣ намыслихъ да полегна да си попочина, нѣ оказа ся че и това е невъзможно. Едвамъ ся приближихъ до мендеръ тѣ, менѣ ма осипахъ мириады скѣкливы насѣкомы, кои, както ся види, отъ давна ся чакали жѣртва. Сѣднахъ на друго място — сжщо то. Оставаше едно утѣшеніе: да ходя изъ стаята и да псувамъ Св. Горското нерящество.

Задъ стѣнѣ тѣ ся чуваше чѣрковно пѣніе и полєка четяхъ канонъ тѣ. Тамъ някой ся моляше.

Ето и въ моя тѣ стая влези единъ калугеръ въ мантиѣ, съ кандилницѣ въ ржкѣ тѣ. Като шепняше някъквы си молитвы, той три пѣти покади икона та, послѣ покади и менѣ и излѣзе, като напѣлни съ миризма отъ таманъ незавидна та ми стал. Азъ останахъ въ пѣлно недоумѣніе: що значи това? А работа та была тѣжи че, задъ мой та стая, калугеры тѣ въ стая тѣ ся искарвахъ вечерня та, и тямъ ся искаше да ма направятъ участникъ въ службѣ тѣ си.